

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

41. Quod superest, date eléémosynam, & ecce omnia munda sunt vobis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

Patres à
Caluino
sine causa
data accu-
sati.

rum liberi arbitrij, doctiss. Patres Augustinum, Ambrosiū, & alios, qui affirmant sub typo huius vulnerati Samaritani curantis eum, describi statum hominis post lapsum, & restorationem per Christum. Nec ullam causam reprehensionis adfert, nisi quòd dicat *maiorē Scripturæ habendam reuerentiam quàm ut germanus eius sensus hac licentia transfiguratur*. Sed habetur à Patribus maxima Scripturæ reuerentia; quia & germanus ac literalis sensus de habendo pro proximo qui nostra ope indiget, eoque opere diligēdo, diligentissimè retinetur, & mysticus quoque sensus in eo latens enucleatur. Sed vnus Calvinus licentia hæretica ipsam diuinę Scripturæ literã tum alijs innumeris in locis, tum hęc maximè penitus transfigurauit, corripit, inuertit, Christi que verbis disertissimis clara & impudenti voce cōtradixit, vt iam ostēsum est.

IN LVCÆ CAP. II.

41. *Quod superest, date eleēmosynam, & ecce omnia munda sunt vobis.*

1. **C**H R I S T V S in his verbis, nec ironicè loquitur, vt quidam putāt, quasi opinionem Phariseorum irridēs, qua dicuntur exitimasse per solas eleēmosynas omnia peccata purgari, vel saltem rapinas condonari quando ex illis eleēmosynę fiunt (neque enim vel tanti eleēmosynarij isti Pharisei erant, vel tam stulta eorū sententia vsquam legitur) nec solet Christus ironicè docere, maximè quū dicit, *Eb ecce*; nec etiam docet per solas eleēmosynas (vel cætera pietatis opera negligendo, vel in peccatis perseverando)

om.

omnia peccatoribus condonari, quam quorundam suo tempore opinionem refutat sæpe Augustinus in lib. de fide & operibus per totū, in Enchir. cap 75. & de ciuit. Dei lib. 22. cap. nec denique (vt Calvinus hīc somniat) eos rite ac legitime vesci pane suo qui eleemosynas erogant, quiq̄ue ex sua abundantia pauperum inopie subueniunt (hæc enim expositio, eorum verborum, *Ecce omnia munda sunt vobis*, nullum sensum adfert, nec causam aliquam reddit, quod tamen imprimis expendendum erat, quum Christus non simpliciter eleemosynas erogare iubeat, sed hanc etiam promissionem subnectat, *Ecce omnia munda sunt vobis*, non panis tantum ait aut cibi vsus: sed docet eleemosynam esse proprium remedium contra morbos Pharisæorum, rapinā & iniquitatem, quos hīc nominatim taxat. Huiusmodi quippe peccata quorum propria purgatio est debita restitutorio, per eleemosynam aptissime purgantur; non quia ea sola totam purgationem adfert, & plenam remissionem consequitur; sed quia hæc noua liberalitatis & charitatis affectio animū rapinis debitū ab illo vitio expurgat, quo vitio sublato, ad cetera omnia penitus emundanda aditus & via facta est. Eleemosyna igitur auaros per omnia mundat, quatenus emundationis principium quoddam est, & pro veteribus delictis satisfactio debita. Hic sensus à D. Basilio traditus est in Regulis breuioribus ad q. 271. Et similis hic locus est ei quod dixit Regi rapaci Daniel. *Peccata tua* (quæ maximè erant rapinæ) *eleemosynis redime.* Verba autem illa (quod superest) nec significat quod ex rapinis vestris reliquū est, quasi dixisset Lucas το λοιπον; nec pro copia præsentis accipitur, vt Calvinus vult, quasi dixisset Lucas το περισσόν; sed significat simpliciter iuxta ver-

4.
Eleemo-
syna quo-
modo in
Pharisæis
munda-
bat om-
nia.

Dan. 4.

bū τῶ ἐνοστῶ, quo Luc. utitur, ea quæ vobis adsunt, ut ipse Beza vertit, id est, ea quæ iā habetis, siue iustè possidetis, date in eleëmofynam, id est, iuxta facultates vestras, subaudiendo ἅπα. Sic Theophylactus exponit: τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν. Sic & textus Syriacus vertit, id quod est. Nempe ex eo quod iustè & rectè veltrum est, facite eleëmofynas.

Proteruè Calvinus hoc loco Catholicos taxat dicens. Quòd hinc inferunt Papistæ eleëmofynas esse satisfactiones quibus mundamur à peccatis, stultius est, quàm ut longa refutatione opus habeat. Neque enim Christus hic differt, quo pretio nos peccatorum remissionē acquirere oporteat, sed eos purè vesci pane suo qui partem erogant pauperibus. Sed hunc superbum hæreticum textus ipse refutat, ut iam ostensum est, & S. Basilius loco citato exemplū simile adfert in Zachæo publicano, qui pro veterum peccatorum satisfactione confessus est: *Si quem fraudauero, reddo quadruplum.* Christus hoc loco non quidem agit de pretio quo acquirenda est remissio peccatorum, neque Catholici satisfactiones ponunt tanquam pretia acquirendæ remissionis, sed vel tanquam media placandi Deum, ut ad remissionem consequendam homo sit dispositus, vel tanquam pænæ peccatis iam remissis debite exolutiones. Iuxta priorem sensum docet hic Christus eleëmofynas, non quidem pretium, sed modum esse mundandi rapaces & auaros: quia hoc modo & pro pristinis peccatis satisfaciunt, sicut Zachæus; & ad Dei misericordiam Christique sanguinis beneficium obtinendū (quo plena fit cordis emundatio) eo magis dispountur.

Luc. 19.

Satisfactiones
quo sensu
ponuntur
à Catholicis.

IN